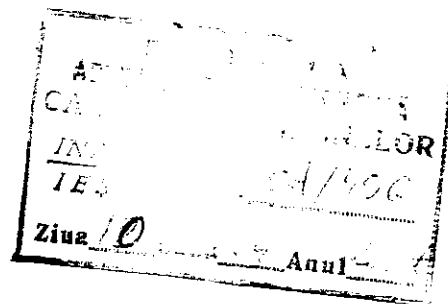
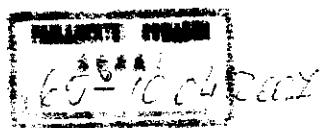
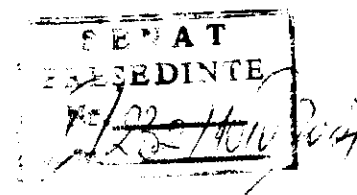

La Biroul Primarului

10.IV. 2007

București, 10 aprilie 2007

Domnului Nicolae VĂCĂROIU
Președintele Senatului

În temeiul articolului 77 alineatul 2 din Constituția României, formulez
următoarea

CERERE DE REEXAMINARE

asupra

Legii privind sprijinul acordat românilor de pretutindeni

Legea trimisă spre promulgare are ca obiect de reglementare drepturile și sprijinul acordat românilor din afara frontierelor de stat ale României, precum și trecerea Departamentului pentru Români de Pretutindeni din subordinea Ministerului Afacerilor Externe în subordinea Cancelariei Primului-Ministru

Motivele cererii sunt următoarele:

1. Legea ar trebui să clarifice instituțiile care se ocupă de relația cu românii de pretutindeni. Structura existentă a organismelor și organizațiilor guvernamentale care se ocupă de „românii de pretutindeni” este, în momentul actual, stufoasă și neclară în ceea ce privește atribuțiile pe care aceste organisme le au în domeniul relațiilor cu românii de pretutindeni.

Astfel, în prezent, există un Departament pentru Relațiile cu Români de Pretutindeni în cadrul Ministerului Afacerilor Externe, 2 oficii guvernamentale, 6 direcții ministeriale, un compartiment și un birou pentru cetățenie în cadrul

Ministerului muncii, solidarității și familiei, Ministerului educației și cercetării, Ministerului justiției și Institutul Cultural Român.

2. O soluție viabilă pentru funcționarea operațională a acestor structuri ar putea fi comasarea lor sau organizarea acestora într-o singură instituție guvernamentală, obținând astfel, simplificarea sau eliminarea birocrăției și existența unei instituții care poate funcționa optim, la standarde calitative ridicate.

3. Articolul 7 din Constituția României prevede că *„Statul sprijină întărirea legăturilor cu românii din afara frontierelor țării și acționează pentru păstrarea, dezvoltarea și exprimarea identității lor etnice, culturale, lingvistice și religioase, cu respectarea legislației statului al cărui cetățeni sunt.”*, iar Președintele României reprezintă Statul român, așa cum statuează Constituția României în art. 80 alin.1.

Legea transmisă spre promulgare nu conține nicio dispoziție referitoare la atribuțiile Președintelui României din prisma legăturii acestuia cu românii de pretutindeni. Acesta este ales prin vot de către toți cetățenii români, care trebuie să beneficieze de protecția conferită și de art. 17 din Constituția României, care prevede că *„Cetățenii români se bucură în străinătate de protecția statului român și trebuie să-și îndeplinească obligațiile, cu excepția acelor care nu sunt compatibile cu absența lor din țară.”* Astfel, Președintele asigură, în colaborare cu direcția de profil din Ministerul Afacerilor Externe, legătura cu comunitățile românești din străinătate.

Legea supusă promulgării golește de conținut atribuțiile Președintelui față de românii de pretutindeni. În acest context considerăm că ar fi esențial ca organizarea Congresului Românilor de Pretutindeni să fie sub patronajul Președintelui României și nu sub cel al Parlamentului României, cum prevede prezenta lege, la art. 7.

4. De asemenea, în ceea ce privește instituirea **Consiliului Românilor de Pretutindeni**, acesta ar putea avea stabilite atribuții care să privească funcționarea și dezvoltarea sprijinului acordat românilor de pretutindeni. Crearea acestui organism doar pentru organizarea Congresului anual al Românilor ar putea deveni o atribuție în cadrul unei instituții deja existente, care are alocate fonduri de la bugetul de stat.

Crearea acestei instituții ar putea fi organizată din **reprezentanți** ai românilor din diaspora, și ar putea să fie, de asemenea, un for intern al celor care trăiesc și muncesc în afara frontierelor de stat ale României, apărându-le drepturile și interesele.

5. Legea nu definește clar anumite noțiuni în baza cărora se acordă unele drepturi. Astfel, nu sunt clar definite *„Asociațiile de români”* și nici criteriile în baza cărora un solicitant poate beneficia de sprijinul oferit de statul român.

În acest context, explicarea sintagmei „**români de pretutindeni**” ar trebui dezvoltată, explicând mai clar ce categorii de conaționali pot fi incluși sub această denumire. Astfel, s-ar exclude o serie de proceduri de autentificare, diminuând căi birocratice de recunoaștere a unui drept al persoanelor care sunt *rumâni, vlahi, valahi, macedoromâni, aromâni, meglenoromâni, istroromâni, moldoveni, sau acele persoane de origine română care fiind cetățeni români, foști cetățeni români ori descendenți ai acestora sau vorbitori ai unuia din dialectele limbii române, ca limbă maternă, trăiesc actualmente, din diferite motive, în afara frontierelor de stat ale României.*

6. Preluarea Centrului „Eudoxiu Hurmuzachi” de către Cancelaria Primului Ministru nu este oportună, pentru că acest centru a fost creat în coordonarea Ministerului Afacerilor Externe, fiind în permanentă legătură cu Departamentul Românilor de Pretutindeni.

Aducerea Centrului “Eudoxiu Hurmuzachi” pentru Romanii de Pretutindeni, în **coordonarea** Ministerului Educației și Cercetării ar însemna reluarea activității educaționale în sprijinul românilor din afară, cercetarea în domeniul protejării vorbitorilor de limbă română și sprijinirea școlilor românești din afară. Totodată, scopul acestui centru nu va mai fi privit de alte autorități altfel decât , din prisma rolului său, de susținător al învățământului în limba română și în afara granițelor geo-fizice ale României.

7. Având în vedere competența legislativă exclusivă a Parlamentului, vă solicit reexaminarea *Legii privind sprijinul acordat românilor de pretutindeni*, transmisă spre promulgare, în sensul modificărilor arătate, urmând ca Parlamentul să decidă forma finală a acesteia.

TRAIAN BĂSESCU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI